

grafi og biologi, også vægtes tilsvarende i den mundtlige prøve fremover.

De øvrige dele af lovforslaget vil jeg også knytte et par kommentarer til. Den første del er fritagelse for undervisning i kristendom, og det har optaget os en smule i Venstre de seneste år. For 3½ år siden var Folketingets Uddannelsesudvalg på studietur i Århus, hvor vi besøgte et par skoler i Gellerupparken.

Det var slående, at på den ene skole gav skolelederen med venstre hånd fritagelse for undervisning i kristendom uden forudgående samtale med forældrene, mens skolelederen på naboskolen tog dybtgående samtaler med forældre, der ønskede deres barn fritaget for kristendomsundervisningen.

Hvilken skole havde størst fritagelsesprocent? Det havde den første, for på den anden skole, hvor forældrene via samtalerne blev klar over, at kristendomsundervisningen i den danske folkeskole ikke er forkyndende, men i stedet er et fag, som det er naturligt at følge, hvis man skal forstå det danske samfund og den danske kultur.

I Venstre ønsker vi at opretholde fritagelsesparagraffen, men ønsker samtidig ens regler for fritagelse, og det giver det her lovforslag altså mulighed for.

Tilsvarende finder vi det yderst fornuftigt, at alle folkeskoler registrerer fravær på samme måde, samtidig med at der skal være regler for, hvordan skolerne håndterer elevernes fravær. Vi tror på, at det kan være med til at sikre, at man hurtigt kan iværksætte initiativer for de elever, som måtte have en høj fraværsprocent.

Endelig er det et stort punkt i lovforslaget, at man kan etablere madordninger i folkeskolen med fuld forældrebetaling. Det kan vi bifalde, men vi ønsker også her fra Folketingets talerstol at præcisere, at i bund og grund ser vi det som en del af forældreansvaret, at man sørger for sine børns forplejning, også når børnene er i skolen. Men forældreansvaret kan jo bl.a. løftes ved, at man har en madordning i skolen med fuld deltagerbetaling, således at vi ikke pålægger kommunerne, at de skal være forpligtet til at yde et vist tilskud til madordningerne.

Samlet set kan Venstre støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Hvor er det, hvilke kommuner er det, der i dag ikke lever op til forpligtelsen til at forholde sig til, om børnenes undervisningspligt opfyldes,

altså har en dårlig eller mangelfuld fraværsregistrering?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan ikke give fru Margrethe Vestager et præcist svar på, hvilke kommuner det er, men det er mit indtryk, at der er forskel på, hvor meget og hvorledes man registrerer selve fraværet, og derfor synes vi i Venstre, at det er meget naturligt, at vi får nogle ensrettede regler.

Det vil også gøre det muligt at se på, om der er en udvikling i fraværet, som kan være uhenigtsmæssig, og som er noget, der skal gøres noget ved lovgivningsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Med fru Gitte Lillelund Bechs ordvalg lyder det snarere, som om fru Gitte Lillelund Bech aspirerer til at blive skoleleder, når hun så konkret gerne vil gå ind i, at der kan registreres noget i de centrale statistikker. Jeg havde ellers forstået det sådan, at der ikke skulle være en central fraværsregistrering, men det har jeg så tilsyneladende misforstået.

Kan man ikke give en nærmere uddybning af, om de forskelle er dårlige, altså om kommunerne svigter deres ansvar? Det står jo ganske rigtig i bemærkningerne til forslaget, at der er forskelle. Men Venstre plejer jo ikke at synes, at forskelle er dårligt. Man plejer at synes, at det er godt, at der er forskelle, fordi det giver forskellige muligheder for at lade sig inspirere. Hvor er det, det går dårligt? I hvor stor en procentdel af kommunerne går det dårligt, når nu fru Gitte Lillelund Bech ikke kan nævne konkrete kommuner, der gør det dårligt?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Som jeg sagde før, kan jeg ikke nævne navne på konkrete kommuner. Vi ved, at der i pressen har været eksempler på elever, som havde lange fraværsperioder, f.eks. hvor de var i udlandet. Vi ved også, i hvert fald har det været fremme også i tidligere diskussioner, og det var faktisk også fremme i forhandlingerne om ændringerne af folkeskoleloven forrige år, at vi skal sikre, at kommunerne i hvert fald lever op til den forpligtelse, der hedder, at hvis et barn har længere tids sygdom, skal kommunen sørge for, at der er et undervisningstilbud til det pågældende barn.